

BALLADE VAN WILLEM VAN DER DECKEN EN 'DE VLIEGENDE HOLLANDER'

'T was een paar honderd jaar terug; Terneuzen was nog klein,
Daar werd een kind geboren, zijn vader was kaptein.
'T was Willem van der Decken, uit de binnenstad,
Z'n vader was veel weg, hij groeide op voor galg en rad.
Maar liep hij op de dijk, dan droomde hij van de zee,
En op een keer lag een groot schip, op Terneuzen's ree.

REFREIN

**Dat was 'De Vliegende Hollander', van de VOC,
Dat was 'De Vliegende Hollander', die vaart nog steeds op zee.**

Willem groeide op, werd een onverschrokken vent,
En ging graag mee uit varen, dat was hij snel gewend.
Daar leerde hij de kneepjes, voor de grote vaart,
Bleef dromen van de zee, je weet toch hoe dat gaat.
En op een dag kwam er een vent, van de VOC,
En zei, ik heb voor jou een schip, om te varen op de zee.

Willem werd berucht, beroemd, als strenge kapitein,

En wilde ook bewijzen, hoe snel hij wel kon zijn.

Hij moest en zou gaan zeilen, naar de verre Oost,

Dat was voor specerijen, die werden daar geoogst.

De reis die liep voorspoedig, tot aan de goede Kaap,

Maar daarna kreeg het schip, toch wel een zware taak.

De bemanning wilde 't liefst aan land, voor een goeie rust,

Maar Willem brulde, varen!, daar wordt hier niet gerust.

Vervloekte zelfs de duivel, omdat het tegen zit,

Die nam het schip toen over en sindsdien dan spookt het schip.

Het vaart dan nu voor eeuwig, over de grote zee,

Met Willem aan het roer, 't schip zal varen eeuw na eeuw.

Tot schrik van menig zeeman, die vaart al op de zee,

En die het schip ontmoet, vergeet dat ook niet meer.

Het komt met volle zeilen, met de kleur van bloed,

En vaart zelfs tegenwind, de einder tegemoet.

Het zweeft ook boven 't water, in een donkere lucht,

Willem staat dan woest en stoer, wees dan vooral beducht.

Zo zal 't verhaal van Willem, voor altijd voortbestaan,

'De Vliegende Hollander' zal ook nooit vergaan.

En blijft tot 't eind der tijden, Terneuzen toch de stad,

Waar Willem van der Decken, voor 't eerst het leven zag.

Daar is nog steeds de dijk, waar hij droomde van de zee,

Maar zijn schip zal nooit meer liggen, op Terneuzen's ree.

Jan Hamelink. April 2015